

Na intervenciju iz firme pustise me iz zatvora! (citaj logora) Mozda i nisu zbog toga. Znam da sui z firme trazili da me puste. Treba obuciti kolegicu da samostalno radi na kompjuterskom sistemu u firmi. Poslije, toga vjerovatno ponovo u zatvor, mozda i ubistvo.

Završena obuka! Kolegica može samostalno raditi! Trudila se da nauči posao. Nije ispustala olovku i papir iz ruku.

U firmu sam isao jer sam morao. Uglavnom se ništa nije radilo. Čekali smo! Sta??? Čekali smo da se zločinci pojave i odvedu nekoga na „informativni razgovor“. Kada bi se pojavili, pitali smo se:

- Ko je na redu??? - Koga će danas da biju i muče???

Njihovo vrijeđanje nam dodje kao tepanje.

Svaki dan bi pred firmu, dolazio Zoran Stupar. Do kapije bi izašla njegova žena. Ispricao bi joj novosti sa ratista i otisao. Žena mu je sve to prenosila, srbima u firmi.

Otisao sam do banke, da podignem platu. Mnogo je Srba, ispred banke i u njenoj okolini. Kako su samo bahati. Puni sebe. Ponose se svojim srpstvom. Pokušavaju riječima, pokazati koliki su Srbi.

U banci guzva. Ne može se prici salteru. Izasao sam.

Nisam htio odustati od podizanja plate. Stajao sam ispred banke i posmatrao. Jedan, jedini Bosnjak. Svuda oko mene su Srbi.

Pored mene prolazi strazar u zatvoru. Jedno veće nam je donio dva vruća hljeba i margarin. Davao nam je i vode. Nasuo je dvije flase i rekao da sakrijemo u celiji. Plasio se da drugi ne saznaju, za njegovo „ne djelo“. Rekao nam je da će nam opet nasuti vode, kada bude na smjeni.

Dobacuju mu bivsi nacelnik SJB i bivsi komunista, sada veliki Srbin.

- Kako su balijsi u zatvoru? – Hranite li ih slaninom?

Ovaj je odmahnuo rukom i prosao.

Prolazi Goran Tesic – Goce. Bos je. U ruci nosi cizme. Dobacuju mu. Ismijavaju ga. Bio je u napadu na selo Pijuke. Nabio je zuljeve. Uputio se u hotel Panorama. Tamo je Komandant, kojem on ide da j...e mater, zbog malih cizama. Zar je ovoga bosnjakinja rodila??? Prolaze poznate face. Vracaju se „oslobodioci“ „srpskih“ Pijuka. Vracaju se okrvavljenih ruku iz vjecito bosnjackih Pijuka.

Stojim pored banke. Na cosku. Ne zurim da dignem platu. Čekam da se smanji guzva.

Pojavise se i transporteri. Jedan stade pored mene. Otvorise se vrata na transporteru. Izviri cetnik. Trazi od mene sibicu.

- Nejmam! Ne pusim!

Kud bas na mene potrefi. Sta bi bilo da je znao da sam Bosnjak??? Ne dam ti ja upaljac, da njime palis bosnjacke kuce.

Baci mu neka žena, par sibica, kroz prozor, iz jednog od stanova iznad banke. Odose.

Napokon sam podigao platu i otisao kuci.

Jednog dana isao sam sa posla kuci. Maj mjesec. Prolazeci pored Opštine vidim pred Excaliburom puna basta rezervista. Zovnu me neko. Okrenem se i vidim Milenka Nerica (atletičar), zove me da dodjem do njega. Sjedi do same kapije. Sam za stolom. Naredjuje mi da sjednem. Ne sjeda mi se. Vadim se, te gladan sam, te umoran, ali ne vrijedi. Na kraju sjedoh. Naruci mi pice. Prica mi kako mu je u Sarajevu izgorio stan. Sutim.

Vidim sve poznate face u uniformi. Niko ne obraca paznju na mene. Ne poznaju me ni do jucerasnji

prijatelji. Hocu da idem. Neric mi ne dozvoljava. Narucuje mi jos jedno pice. Sta hoce od mene? Nikad se nismo druzili. Mislim cak ni pozdravili. Pokusavam da odem dok nije pao mrak. Ne dozvoljava mi. Smrkava se. Sve mi je jasno! Ubice me ili ce me isporuciti nekom. Zavlaci me u mrak.

Sjedimo i sutimo. Vrijeme veoma, veoma sporo prolazi. Ide mi se u WC. Ne smijem u nutra. U nutra se ore cetnicke pjesme. Tamo su naj pijaniji cetnici.

Glas iza ledja!

- Sta ces ti Semso ovdje?

Okrenuh se! Vidim Vladana Ostojica!

Obrati se Nericu:

- Sta ce Semso sa tobom?

- Zovn`o sam ga samo na pice!

- Znam ja sta ti hoces od njega!

Vladan se obraca svim prisutnim u basti:

- Sta je majku vam jebem. - Znete vi svi da mi je Seselj nudio da vam budem Komandant! Nisam htio! Ubijate zene i djecu! Mucite i ubijate ljude! Sto se niste tukli k`o ja posteno! Lahko je svezane ljude tuci!

Niko ne progovara.

Ponovo se obrati Nericu:

- Odvezi Semsu kući! Ja cu provjeriti jesi li ga odvez`o, ako ne budes ubicu te!

Neric sav isprepadan stavlja me u auto i vozi kuci.

Dovezao me je do stale Ismeta Alihodzica. Tu je stao.

- Izadji ovdje! Da te ne vozim do kuce. Vidjeece neko.

Trinaestog maja prolazim pored Finala, samo da skrenem prema firmi! Vracao sam se sa dorucka na posao. Cujem auto! Preko oka vidim u autu Gasu iz Han Pijeska. Sa njim u autu Savo (šef samoposluge) usporili auto, prate me i nesto pricaju. Da mi je samo da skrenem prema firmi! Tih nekoliko metara ucinilo mi se kao sto kilometara! Cekam da mi se obrate. Konacno skrecem. Oni produzavaju dalje! Kada, su zamakli za krivinu, okrećem se i pravo kuci. Mozda poslati nekog u firmu po mene. Nisam vise isao na posao!

Svaki dan je u firmu dolazio neko od zlocinaca. Najvise su privodili Piketa i mog rodjaka Kadira. Vracali bi ih u firmu poslije batinanja. Svaki put bi dolazio Rikanovic. Kao da je bio zaduzen za nasu firmu.

Vladana Ostojica je ubio neki Srbin u Vlasenici!

Milenka Nerica optuzuju da je tjelohranitelj ratnom zlocincu Mladicu!

PLBiH.ORG